

РЕШЕНИЕ

№ 7024

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5010** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, срещу Решение № 5302/28.12.2022 г. по НАХД № 3049/2022 г. по описа на СРС, НО, 9 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-2100185/08.02.2022 г., издадено от директор на ДИТ-С. област, с което на „Интерснаб БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Според касатора, от събраните доказателства се установява, че Г. В. е предоставяла работна сила, като е изпълнявала трудови задължения, като е имала работно време, работно място и е получавала трудово възнаграждение, поради което е следвало да има сключен трудов договор на основание чл. 62, ал. 1 от КТ. Твърди се, че със сключения между дружеството и В. граждански договор се прикрива предоставянето на работна сила. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Прави се възражение за прекомерност на петендираното адвокатското възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът по касация - „Интерснаб БГ“ ЕООД – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че „Интерснаб БГ“ ЕООД, е със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.5, ап.12. На 09.12.2021г. била осъществена проверка на място от служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ в търговски обект, стопанисван от дружеството, представляващ склад за пакетиране на слънчоглед. Складът се намирал в [населено място],[жк], [улица]. В рамките на проверката, било установено, че Г. З. В. пакетирали пакети в посочения склад. Същата попълнила декларация от 09.12.2021 г., в която отразила данни, че от месец ноември 2021 г. (без уточнена дата) изпълнява функцията „пакетировач“ в дружеството „Интерснаб БГ“ ЕООД. В. записала в декларацията и, че работното време започвало от 08.00 часа до 16.00 часа с почивни дни събота и неделя. Почивката през работен ден била един час. Трудовото възнаграждение възлизало за сумата от 900.00 лева. В данните за наличие на трудов договор в декларацията В. попълнила информация, че има сключен граждански договор.

За резултатите от извършената проверка бил съставен Констативен протокол № ПР2140779/17.12.2021 г., въз основа на който бил издаден АУАН № 23-2100185/17.12.2021 г.

След запознаване с преписката от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област било издадено процесното НП № 23-2100185/08.02.2022 г. за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

СРС е установил, че по силата на сключен граждански договор от 22.11.2021 г. с „Интерснаб БГ“ ЕООД В. се задължавала по възложение на дружеството като изпълнител да извърши срещу възнаграждение дейност по залепване със самозалепваща лента на дъната на 4800 броя кашонни опаковки от велпапе с размери 430x310x120 на територията на възложителя. В договора било предвидено, че изпълнителят В. следвало да получава материали от дружеството възложител. В договора се уговаряли клаузи за контрол на изпълнението от възложителя и за задълженията на възложителя към изпълнителя. Според този договор от 22.11.2021 г. възложителят поемал задължение да осигурява достъп на свидетеля В. като изпълнител за времето от 08.00 часа до 18.00 часа в посочения склад и да заплати възнаграждение за брой залепена кашонна опаковка в размер на сумата от 0.39 лева. Страните по договора се съгласявали заплащането на сумата да става на части или изцяло за изпълнен резултат. В договора от 22.11.2021 г. се регламентирали и задълженията на изпълнителя към възложителя, свързани с престиране на възложеното изпълнение. В договора се съдържа клауза, според която изпълнителят

В. следвало да спазва работното време на склада в рамките на изпълнението по договора, като същата можела да прецени свободно по свое усмотрение в кои дни и часове да се явява в склада и да извършва пакетиране на кашонните опаковки. Страните по договора регламентирали процедура и начин за приемането на изпълнението, с възможност за оценка на изработеното от възложителя. Страните посочили условия за прекратяване на договора, както и че възложителят можел да направи удържки от крайното възнаграждение на изпълнителя за заплащане на осигуровки, данъци и др. С констативен протокол от 29.11.2022 г. свидетелят В. като изпълнител предала на възложителя „Интерснаб БГ“ ЕООД опаковани количества 2727 кашона с единична цена 0.39 лева или общо за сумата от 1063.57 лева. С констативен протокол от 10.12.2022 г. свидетелят В. като изпълнител предала на възложителя „Интерснаб БГ“ ЕООД опаковани количества 2073 кашона с единична цена 0.39 лева или общо за сумата от 808.47 лева. Посочените суми били получени от свидетеля В. срещу два броя разходни касови ордери. На същата била издадена за отчет пред НАП сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ. Били попълнени декларации от 29.11.2021 г. и от 10.12.2021 г. до НОИ от свидетеля В., че същата изразявала съгласие да бъде осигурена при максимален доход от 3000.00 лева. Според справки от НАП от 11.10.2022 г. и от 21.10.2022 г. липсвали данни за регистриран трудов договор между свидетеля В. и дружеството „Интерснаб“ ЕООД. От същата не е подавана декларация за самоосигуряващо се лице. За лицето В. е бил изплатен данък за месец 11/2021 г. по чл.73 от ЗДДФЛ. За месец 11/2021 г. била подадена осигурителна декларация образец № 1 от дружеството „Интерснаб“ ЕООД за вид осигурен - 14 за работещи без трудови правоотношения с 22 отработени дни. Липсвали осигурителни декларации. Свидателят В. не е била подала годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ.

За да отмени процесното НП, Районният съд е В. е сключен граждански, като В. не е имала определено работно време и не е била обвързана с трудовия ред на дружеството, като изпълнението на сключения договор е обвързано единствено с конкретен резултат, за който дружеството, в качеството си на възложител дължи договореното възнаграждение.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Чл. 62, ал. 1 КТ предвижда, че трудовият договор се сключва в писмена форма. Нормата е императивна и не предвижда друга форма за трудовия договор. За нарушаването на тази разпоредба, санкционната норма на чл. 414, ал. 3 КТ към датата на деянието предвижда за работодателя наказване с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева.

От обективна страна, за съставомерността на деянието по чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61, ал. 1 КТ е необходимо да се установи, че работникът полага труд за работодателя и са налице елементите на трудово правоотношение - работно място, уговорено трудово възнаграждение, работно време, като полагането на труд се осъществява без сключен трудов договор между страните по трудовото правоотношение.

Касационният състав приема, че тези елементи са налице в процесния случай, като те се установяват както от попълнената от В. декларация при извършената от контролните органи проверка на място, така и от показанията на разпитаните в производството пред СРС свидетели.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Дали едно лице

осъществява трудова дейност, се определя от обективно извършваните от него действия. В случая се установяват характеристики, присъщи на трудовото правоотношение – работно място, работно време, възнаграждение, определени задължения, заемана от работника длъжност. Тези характеристики не присъщи на гражданските правоотношения по договор за поръчка/изработка, при които изпълнителят поема единствено и само задължението да достави определен резултат за определен срок, но как при какви условия ще бъде изработен този резултат, с какви точно средства и къде ще се осъществи самия процес на изработване на резултата зависи единствено и само от изпълнителя и не се определя от възложителя.

Определената на основание чл. 414, ал. 3 от КТ имуществена санкция е в размер на 2 000 лв., който е над законоустановения минимум. От административнонаказващия орган не са изложени мотиви, обосноваващи определянето на по-висок размер на имуществената санкция от минимално посочения в чл. 414, ал. 3 от КТ, поради което НП следва да бъде изменено в тази му част, като бъде определена имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции, определено на основани чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в общ размер на 160 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5302/28.12.2022 г. по НАХД № 3049/2022 г. по описа на СРС, НО, 9 състав.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2100185/08.02.2022 г., издадено от директор на ДИТ-С. област, с което на „Интерснаб БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, като ОПРЕДЕЛЯ имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

ОСЪЖДА „Интерснаб“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от управителя С. С., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област сумата от 160 лв. /сто и шестдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

